

Oproep om uw verantwoordelijkheid te nemen

In eerste instantie gericht aan alle ambtenaren.

Geachte lezer,

De coronacrisis heeft grote gevolgen voor het economische, sociale en maatschappelijke leven in ons land. Overal heerst verwarring, angst en onrust. Dit uitte zich jl. zondag (17 januari) in een demonstratie in Amsterdam. Bij het zien van de beelden van deze demonstratie vroeg ik mij af: Waar gaat het in Nederland naar toe? Bezorgdheid over de nabije toekomst heeft mij gedrongen tot het schrijven van deze brief. Ik hoop dat u de moeite neemt om deze brief in zijn geheel te lezen.

Het inzetten van politie en leger om de openbare orde te handhaven of te herstellen is goed. Maar wanneer is er sprake van verstoring van de openbare orde? Is dat ook zo als mensen de straat op gaan om uiting te geven aan hun zorgen omtrent het overheidsbeleid? Heeft u begrip voor de zorgen van deze mensen? Het zijn uw medeburgers, waaronder wellicht uw plaatsgenoot, uw buurman of een lid van uw familie.

Voert u strikt uw orders uit, ook als het uw eigen kind betreft? Ik denk aan de Tweede Wereldoorlog: "Befehl ist befehl". Of raakt het u wél? Heeft u er oog voor dat het sociale leven totaal ontwricht wordt? Is dit de prijs die betaald moet worden?

Hierbij roep ik u op uw eigen verantwoordelijkheid te nemen, los van het standpunt van uw collega's en superieuren. En los van de gevolgen die het eventueel voor u heeft.

U werkt bij de Rijksoverheid, misschien al jaren. U bent wellicht opgeklommen naar een vooraanstaande positie en draagt daardoor een grote verantwoordelijkheid. Een verantwoordelijkheid gebaseerd op de regels van de overheid. En u neemt die verantwoordelijkheid zoals van u verwacht wordt.

Maar!

Voelt u ook uw eigen verantwoordelijkheid? Vanuit uw opvoeding of uw principiële overtuiging?

En komen deze verantwoordelijkheden wel met elkaar overeen? Of zijn ze op bepaalde (ethische) punten in strijd met elkaar?

Houdt u werk en privé strikt van elkaar gescheiden? Is dat wel mogelijk? Of komt u toch (onbewust) in gewetensconflict en heeft dit (onbewust) een negatieve invloed op uw privéleven?

Heeft u een gezin en bent u dus verantwoordelijk voor de opvoeding van uw kinderen? Bent u een voorbeeld voor uw kinderen? Bent u ook een voorbeeld voor uw ondergeschikten? Durft u voor uw persoonlijke mening uit te komen te midden van uw collega's (zowel ondergeschikten als meerderen)?

Heers niet over elkaar vanuit uw positie, maar dien elkaar vanuit de (naasten)liefde. Weet dat wij allemaal eens verantwoording af moeten leggen voor de grote Rechter van hemel en aarde. Ieder persoonlijk!

We zullen ons dan niet kunnen verschuilen achter onze superieuren, dus ook niet achter de Rijksoverheid.

En u zult niet meer kunnen zeggen: "Ik heb het niet geweten", want het is u nu verteld!

Weet ook dat er uitkomst is.

De Rechter van de hele aarde zal recht doen en zal ieder van ons oordelen naar onze daden. Maar iedereen die verlost is door Gods Zoon Jezus, de Gezalfde, zal vrijheid krijgen. Want God heeft de wereld wel zó lief gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft, opdat iedereen die in Hem gelooft behouden wordt.

Daarom: Bekeer u, want waarom zou u verloren gaan?

Heb God lief boven alles en uw naaste als uzelf en pas dit toe in heel uw leven.

Van alles wat gehoord is, is het doel van de zaak: Vrees God en houd Zijn geboden, want dit past alle mensen. (Prediker)

Krijg geen last van uw geweten, omdat u het hebt geweten.

Ik wens u de vrede van God toe,

Een hoogst bezorgde burger